

РЕШЕНИЕ

№ 5445

гр. София, 16.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **11268** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на Д. П. Н., ЕГН [ЕГН], чрез адв. П. Т. – Ч., САК, срещу Решение № 4535/11.10.2023г. по НАХД № 3942/2023г., по описа на СРС, НО, 95-ти състав. С решението е изцяло потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 5839197, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в условията на повторност в размер на 800 лв., за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на постановеното от СРС решение. Твърди се, че в ЕФ не е описано точното нарушение, както и не е отразена вярната фактическа обстановка. Счита се, че при издаването на електронния фиш е допуснато неправилно приложения на материалния закон, както и са налице съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяна на атакуваното решение, както и на електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. П. Т. - Ч., която поддържа касационната жалба с релевираните доводи в нея. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – СДВР, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор С. счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

Административен съд София - град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е основателна.

Пред настоящата инстанция е представена справка от Агенция „Пътна инфраструктура“, Областно пътно управление – С., с изх. № 1100-311/05.03.2024г. за организацията на движението на път П-18 Околовръстен път в С. в участъка при административен № 257, с посока на движение от [улица]към [улица].

С обжалваното решение СРС е потвърдил Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 5839197, издаден от СДВР, с който на касационния жалбоподател Д. Н., на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в условията на повторност в размер на 800 лв., за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 06.10.2021 г. в сила влязъл електронен фиш Серия К № 4055195, издаден от СДВР срещу Д. П. Н. за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП му била наложена глоба в размер на 400 /четиристотин/ лв. Към 27.04.2022 г. лек автомобил „Б. 530 Х5“ с ДК [рег.номер на МПС] бил собственост на жалбоподателя Д. П. Н..

На 27.04.2022 г. в 21:53 ч. жалбоподателят управлявал лек автомобил „Б. 530 Х5“ с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по „Околовръстен път“, с посока на движение от „Бизнес парк“ С. към [улица]. Преминавайки до № 257 на „Околовръстен път“, скоростта на движение на автомобила била 89 км/ч. /съгласно приспаднат толеранс - 3 км/ч. от отчетената скорост/, при разрешена скорост за движение в населено място до 50 км/ч.

Скоростта на движение на автомобила била измерена и заснета с автоматизирано техническо средство за видеоконтрол С. М2, № М2-1196, разположено в участъка. Мобилната система за видеоконтрол била одобрена и вписана в регистъра на 06.07.2018 г., със срок на валидност на одобрението десет години. Преминала била последваща проверка за изправност на 15.03.2022 г. На процесните време и място била позиционирана от екип на ОПП СДВР в състав свидетеля В. В. и Н. М..

Въз основа констатираното и заснето нарушение за скорост бил издаден атакуваният електронен фиш, с който на Н., в качеството на собственик на автомобила, било наложено административно наказание глоба в размер на 800 /осемстотин/ лв. на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП - за извършено в условията на повторност нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП - превишаване на разрешената скорост в населено място с 39 км/ч. В електронния фиш било изрично посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/4055195.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да потвърди електронния фиш, районният съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения и е спазена процедурата по издаването му, както и че от представените доказателства по делото, а именно административната преписка,

установяват по безспорен начин фактите от обективната страна на нарушението, за което на лицето, е наложено предвиденото в закона наказание.

При служебната проверка на обжалвания съдебен акт, съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатира основания за нищожност и недопустимост на решението, но правните изводи на районния съд са в противоречие с представено пред касационната инстанция писмено доказателство за разрешената скорост на мястото на деянието, което води до извод, че не е допуснато нарушението. Налице е касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. с чл. 63, ал. 2 от ЗАНН - нарушение на закона.

Настоящата инстанция счита, че в случая ЕФ е издаден при неправилно установена фактическа обстановка и неправилно приложение на материалния закон. В случая на касационния жалбоподател Д. Н. е било повдигнато обвинение за осъществено от негова страна административно нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1, от ЗДвП за това, че на 27.04.2022 г. в 21:53 ч. управлявал лек автомобил „Б. 530 Х5” с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по „Околовръстен път“, с посока на движение от „Бизнес парк“ С. към [улица]. Преминавайки до № 257 на „Околовръстен път“, скоростта на движение на автомобила била 89 км/ч. /съгласно приспаднат толеранс - 3 км/ч. от отчетената скорост/, при разрешена скорост за движение в населено място до 50 км/ч. При осъществяването на контрола, както и при издаване на електронния фиш контролните органи са приели, че за посочения по – горе пътен участък важи общото ограничение на скоростта в рамките на населени места от 50 км/ч за категория „В”. Съобразно приложената и приета по делото справка от стопанина на пътя - Агенция „Пътна инфраструктура“, Областно пътно управление – С., с изх. № 1100-311/05.03.2024г., за организацията на движението на път П-18 Околовръстен път в С. в участъка при административен № 257, с посока на движение от [улица]към [улица]Път П- 18 (съвпадащ със [улица]), той е част от Р. пътна мрежа, попада в населеното място – [населено място], Столична община, по цялата дължина на този път няма поставени пътни знаци „Д11“ и „Д12“ (началото и край на населеното място и селищно образувание), в участъка от [улица]към [улица]няма поставени пътни знаци от група „В“ за ограничение на скоростта и максимално разрешената скорост в участъка е 90 км/ч.

Видно от представените фотоснимки, техническото средство за контрол на правилата за движение по пътищата е отчетло скорост на движение в горепосочения пътен участък от 92 км/ч., като след приспадане на допустимото отклонение от 3 км/ч., е прието, че управляваният от касатора Н. лек автомобил се е движил със скорост от 89 км/ч. Следователно, автомобилът се е движил със скорост, попадаща в границите на максимално допустимата за съответния пътен участък, а именно до 90 км/ч., съобразно представената от А., Областно пътно управление – С. справка. Поради което в случая не се констатира нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд е неправилно, и като такова следва да бъде отменено, като бъде постановено решение по същество, с което издаденият електронен фиш бъде отменен.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане за разноси от касатора, на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН, следва да се присъди в полза на Д. П. Н. в общ размер от 905 лв., от които: 400 представляваща заплатено адвокатско възнаграждение за представителство по НАХД № 3942/2023г.; 500 лв. за представителство по КНАХД

№ 11268/2023г., както и сумата от 5лв., представляваща ДТ за издаване на съдебно удостоверение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4535/11.10.2023г. по НАХД № 3942/2023г., по описа на СРС, НО, 95-ти състав. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 5839197, издаден от СДВР, с който на Д. П. Н. на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в условията на повторност в размер на 800 лв., за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Д. П. Н., ЕГН [ЕГН] разноси в размер на 905 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.